

‘Nationale politici dragen een verpletterende verantwoordelijkheid voor het imago van een ver en onbemind Europa. Ze gebruiken Europa vaak als zondebok en steken tegelijk de pluimen van de Europese initiatieven op eigen hoed’

FRIEDA BREPOELS, Europarlementariër voor N-VA, wijst de nationale politici met de vinger.
Lees de volledige tekst op www.standaard.be/verkiezingen

Europa ‘leeft’ niet, en het is zeker niet ‘jong’ of ‘sexy’ genoeg om jongeren te beroeren. En als er al een thema de Europese campagne domineert, dan is het toch zeker eurosceptis en nationalisme? Klopt hoegenaamd

niet, vinden Marilyn Neven (CD&V) en Thomas Leys (SLP), dankzij hun uitgesproken Europees profiel twee van Vlaanderens jongste kandidaten op de lijst voor het Europees parlement. **Ine Roex**

‘Er is nog flink wat Europees missiewerk nodig’

THOMAS LEYS, 28 JAAR, SLP
(2DE PLAATS
EUROPESE LIJST)

‘Ik ben een kind van de Witte Mars, van de diepe vertrouwenscrisis tussen de politiek en de burger. Mijn ouders waren altijd sterk maatschappelijk geëngageerd, mijn moeder lag bijvoorbeeld aan de basis van het migrantencentrum in Halle. Onze politieke wortels liggen bij ID21.’

‘Achteraf vind ik het spijtig dat ik een Erasmusuitwisseling heb gemist. Ik studeerde rechten in Leuven, en als hoofdredacteur van het studentenblad Veto had ik het gevoel dat ik niet echt “weg” kon.’

‘Echt “internationaal” ben ik gegaan toen ik voorzitter werd van L², de jongerenorganisatie van de SLP (*Sociaal-Liberale Partij*). Ik heb toen de contacten met de Nederlandse jongeren van D66 nieuw leven ingeblazen.’

‘We voelen ons verbonden met D66, want in eigen land wordt onze ideologie wat verkeerd begrepen. Sociaal liberalisme, wat is dat eigenlijk? Liberalisme, dat is Open VLD, en socialisme, dat zit toch bij de SPA? Het is soms moeilijk uit te leggen. Wij zijn links-liberaal. We staan voor een verbeterde versie van het liberalisme, voor een ethische vrijheid.’

‘Vandaag ben ik internationaal secretaris van L². De kiem voor een écht Europese partij vind je volgens mij in de jongerenafdelingen van de partijen.’

‘Het Europese niveau spreekt vooral jonge-

‘Het Europese niveau spreekt vooral jongeren aan. Wij zijn de Erasmusgeneratie’

ren aan. Er zijn al heel wat stappen gezet: wij zijn de “Erasmusgeneratie”, voor wie die Europese uitwisseling haast een evidentie is geworden. Ook de mobiliteit van de Europese jongeren is erg toegenomen.’

‘Toch is er nog heel wat Europees missiewerk nodig. Elke jongere — niet alleen wie verder studeert — moet een buitenlandse ervaring worden gegund, of dat nu via zijn studie, een werkervaring, of vrijwilligerswerk is.’

‘Ook een combinatie van studie en werk in het buitenland moet worden onderzocht. Erasmus is uniek, maar je blijft afhangen van je thuisuniversiteit. Het moet mogelijk worden je aan een Italiaanse universiteit in te schrijven, en toch een Belgische studiebeurs krijgen.’

‘Vlaanderen is de facto ons nationale niveau geworden. Jammer dat tussen de Vlaamse en Franse gemeenschap bijvoorbeeld geen cultureel akkoord bestaat. Zo gaan we ook in Nederland het jeugdbeleid bestuderen — maar Wallonië slaan we over.’

‘De Nederlanders snappen niet dat wij niet méér met elkaar samenwerken. Er is geen contact tussen de jongerenafdelingen in het noorden en het zuiden van ons land. De MR-jongeren ben ik in Boedapest tegengekomen! Door de staats hervorming creëerde ieder zijn eigen erf. Nu is de omgekeerde beweging nodig. De taalbarrière mag geen excuus zijn — kijk naar Europa!’

‘Met eurosceptici ga ik graag in discussie’

MARILYN NEVEN, 29 JAAR, CD&V
(4DE OPVOLGER
EUROPESE LIJST)

‘Deze Europese verkiezingen draaien in België om de politieke comeback van Guy Verhofstadt, versus de Europese gevestigde waarde, Jean-Luc Dehaene. Daardoor

zitten deze verkiezingen in de aandacht, en als jonge nieuwkomer profiteer ik daar ook van. Dit is mijn eerste campagne, en het is boeiend en leerrijk die te voeren samen met Ivo Belet, Marianne Thyssen en Jean-Luc Dehaene. Ik ken hen allemaal goed van in het Europees Parlement, waar ik Dehaenes beleidsmedewerkster was.’

‘Nu werk ik op het kabinet van vice-premier Steven Vanackere, waar ik onder meer het Belgische EU-voorzitterschap van de tweede helft van 2010 voorbereid. Het verschil? In het Europees Parlement werk je veel nauwer samen dan op een kabinet, waar je maar één schakel bent in de ploeg van de minister. In het Europees Parlement had ik het geluk dat werkelijk iedereen Jean-Luc Dehaene kende, en dat hij ook naast zijn parlementair werk nog bijzonder actief was rond Europa.’

‘Ik probeer in deze campagne mijn Europese profiel uit te spelen. Ik kom uit het Limburgse Lanaken. Mijn rechtenstudie ben ik bewust in Namen begonnen, om mijn Frans te verbeteren. Vanaf het derde jaar heb ik verder in Leuven gestudeerd, met een “onderbreking” van een jaar aan de universiteit van Salamanca, in Spanje, als Erasmusstudent.’

‘In Salamanca lag de kiem voor mijn volgende op-en-top Europese ervaring, aan het Europacollege in Brugge. Die Europese master na master betekende een jaar lang keihard werken, maar het was meer dan de moeite waard — ook door de innemende docenten. In Brugge heb ik mijn definitieve carrièrestappen gemaakt.’

‘Zonder de euro in onze broekzak hadden we de crisis nooit overleefd’

‘Mijn stage bij de Europese Commissie voelde als een tweede Erasmus. En daarna kom je in Brussel op die grote arbeidsmarkt terecht. De concurrentie is keihard. Brussel is werkelijk de hoofdstad van Europa. Iederéén arriveert met goede diploma’s, en een goede talenkennis.’

‘Of enkel een kleine intellectuele elite met dit Europa te maken krijgt? Dat geloof ik niet. De Europese jeugd heeft vandaag nog weinig besef van landsgrenzen. Er is meer welvaart en meer technologie, we zijn mobieler, en werkelijk iedereen heeft het internet ontdekt. Alle Europese jongeren krijgen iets mee van Europa.’

‘Eurosceptis hangt samen met een gevoel van onbehagen. Met eurosceptici ga ik graag in discussie. Ja, het is crisis. Maar zonder de euro in onze broekzak hadden we het nooit overleefd. Een crisis biedt ook mogelijkheden. Nu hoor je plots veel praten over een financiële regulator op Europees niveau. Dat was voordien nog een groot taboe.’

Morgen: De campagne in Duitsland.

Thomas Leys en Marilyn Neven, twee jonge Vlaamse politici die vol zijn van Europa. © Ivan Put